

SLUŽBA KÁZANIA PRI SOBOTNÝCH BOHOSLUŽBÁCH				
Zbor/dátum	5.	12.	19.	26.
Trnava	K. Badinský	F. Varga	D. Dubovský	K. Badinský
Sereď	J. Kaba	K. Badinský	F. Varga	D. Dubovský
Piešťany	F. Varga	L. Malár	K. Badinský	P. Barát

PRAVIDELNÉ TÝŽDENNÉ STRETNUTIA

		ČAS
Pondelok	Trnava, študijná skupina - kniha Genezis	18:30 hod.
Utorok	Sereď, študijná skupina – Evanjeliá (on line)	19:00 hod.
Streda	Trnava, študijná skupina – Evanjeliá (on line)	19:00 hod.
Štvrtok	Modlitebné stretnutie (on line)	19:30 hod.
	Stretnutie učiteľov sobotnej školy (on line)	20:30 hod.
Piatok	Piešťany, študijná skupina – Evanjeliá (on line)	19:00 hod.
Sobota:	Sobotná škola v skupinách	09:00 hod.
	Kázanie z Božieho slova (+on line/ trnava.casd.sk/ YouTube kanál)	10:45 hod.

MOZOG (podľa: <http://www.badatel.net/30-zaujímavych-psychologickych-faktov-ktore-vas-prinutia-sa-zamysliet/>)

1. Keď snívate, vaše telo je paralyzované.
2. Prvá slza vyronená z ľavého oka znamená smútok, kým z pravého oka znamená šťastie.
3. Depresia je dôsledkom nadmerného premýšľania a vytvárania problémov, ktoré nikdy neexistovali.
4. Ľudský mozog nedokáže vytvárať obraz tváre. Ak sa vám snívalo o niekom, koho ste nikdy nestretli, museli ste ho (ju) už vidieť, hoci len na zlomok sekundy.
5. Vo veku 16 rokov až 80% ľudí už stretlo človeka, s ktorým budú mať svadbu.
6. Ignorantskí ľudia veria, že sú inteligentnejší ako v skutočnosti sú, kým tí najinteligentnejší ľudia rozumejú svojim vlastným schopnostiam.

NARODENINY V MARCI:

„Ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie.“ (List Galatským 5,22.23)

Trnava	Sereď a Piešťany
3. Karol Badinský	18. Lubo Peško
14. Leoš Šimúnek	21. Sebastián Kern
25. Zoltán Farkaš	
26. Marta Dubovská	

KONTAKTY:

BOHOSLUŽBY: DOPOL./ POPOLUDNÍ

Zbor Trnava, Kapitulska 23; trnava.casd.sk	9.00 / 14:00 hod.
Zbor Sereď, Školska 1, Dom kultúry 1. poschodie; sereď.casd.sk	9:00 / 13:30 hod.
Zbor Piešťany, Zavretý kút 113; piestany.casd.sk	9:30 / 14:00 hod.
Kazateľ: Karol Badinský, ☎ 0905 302 793, kbadinsky@gmail.com	

CIRKEV ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

TT ADVENT

MAREC 2022

SPRAVODAJ PRE ZBORY TRNAVA, SEREĎ A PIEŠŤANY

Stvoril Boh zlo?

Kresťania veria, že Boh ku ktorému sa utiekajú je Bohom lásky, dobra, pokoja, ba dokonca, že Boh je Láskou a najvyšším Dobrom. Biblia hovorí o prejavoch tejto Lásky už od samotného začiatku. Boh stvoril všetko ako dobré, ba dokonca neskôr, keď človek padol, nemeškal s pomocou a poslal svojho jednorodeného syna, „*lebo tak miloval svet.*“ (Ján 3,16)

Kritici však poukazujú, že tvárou v tvár existencii zla a utrpenia, Boh zlyhal a je slabým, nie všemohúcim Bohom, pretože si nevie poradiť so zlom. Niektorí idú ešte ďalej a tvrdia, že Boh stvoril a vlastne musel stvoriť zlo, ak chce byť ešte všemohúci. Tieto predstavy o Bohu/bohoch sú blízke najmä orientálnym náboženstvám, ktoré zastávajú dualistický pohľad na svet. Svet je bojiskom dvoch rovnocenných princípov dobra a zla.

Dualizmus kritizoval kresťanský spisovateľ C.S. Lewis v knihe K jadrú kresťanstva. Ak je dualizmus pravdivý, pýta sa Lewis, odkiaľ vieme, čo je dobro a čo je zlo? Kde je meradlo na základe, ktorého to vieme rozlíšiť? Dualizmus odporuje kresťanskému pohľadu, pretože je tu jeden dokonale dobrý Boh, ktorý pôvodne stvoril všetko, ako dobré. Na tom by nebolo nič zvláštne, keby sme v samotnej Biblii nenašli verše, ktoré tomuto zdanlivo protirečia.

V starozákonnej knihe proroka Izaiáša, Boh hovorí, že „*utvára svetlo a tvorí tmú, pôsobí blaho a tvorí zlo.*“ (Roháčkov preklad) V iných prekladoch napríklad v katolíckom či ekumenickom sa namiesto „zla“ uvádza „bieda.“ (V anglickej verzii kráľa Jakuba sa to uvádza takto: „*I form the light, and create darkness, I make peace, and create evil.*“ Tieto a ďalšie iné verše, najmä v Starom zákone privádzajú mnohých do rozpakoch a niektorých dokonca k myšlienke, že Boh stvoril zlo.

Proti tejto úvahe existujú viaceré výhrady. Prvá z nich je filozofická a uviedol ju napríklad Tomáš Akvinský vo svojom diele Suma teologická. Tomáš hovorí, že zlo je síce reálne, no nie je stvorenou vecou, ako napríklad skala alebo človek. Zlo je skôr absenciou niečoho dobrého - tma je nedostatkom svetla, zima je nedostatkom tepla. A tak zlo (či už morálne alebo fyzické) iba „parazituje“ na dobre. Z uvedeného vyplýva, že je prinajmenšom nepresné tvrdiť, že Boh stvoril zlo. Nie je veľmi jednoduché vysvetliť, prečo Izaiáš dualistickým spôsobom vysvetľuje Božiu aktivitu. Hebrejský výraz pre zlo („ra“) je v Biblii používaný vo

viacerých významoch aj v súvislosti s fyzickým zlom (choroba, nepriazeň osudu, nepokoj, utrpenie, starosť).

Biblista John Walton v tejto súvislosti vysvetľuje: „Izraeliti, rovnako ako všetci ostatní v starovekom svete, verili, že každá udalosť bola aktom božstva. Každá rastlina, ktorá vyrástla, každé narodené dieťa, každá kvapka dažďa a každá prírodná katastrofa bola Božím činom.“

Starý zákon niekedy opisuje Boha ako vrtošivú bytosť, ktorá keď sa raz nahnevá, tak nepozná brata. Je však potrebné si uvedomiť, že toto všetko sú iba antropomorfizmy (prenášanie ľudských vlastností na neživú prírodu alebo božské bytosti), ktoré majú nedokonalému človeku aspoň trochu priblížiť nepochopiteľného a tajomného Boha. Boh v Starom zákone je až nápadne ľudský, čo však neznamená, že Boh je ako človek. Práve naopak, Boh je natoľko odlišný od človeka, až je skôr lepšie hovoriť o Bohu aký nie je.

Existuje viacero odpovedí na zložitý problém - Boh versus zlo. Boh neexistuje a človek je hračkou prírody, sám je „boh“ a rozhoduje, čo je dobré a čo je zlé. Alebo Boh síce existuje, no nie je všemohúci, a zlo je mimo jeho agendy. Prípadne, Boh je všemohúci, stvoril všetko (čiže aj zlo).

Osobne sa mi zdá, že najlogickejšia možnosť je tá, že všemohúci Boh stvoril všetko, aj ľudí so slobodnou vôľou, ktorí majú možnosť voliť aj také rozhodnutia, ktoré sú hlúpe, nemorálne, zvrátené, no napriek tomu slobodné. To, že človek zažíva rôzne utrpenia, aj nespravodlivé, má slúžiť v širšom kontexte Božej pedagogiky pre dobro človeka, hoci to v krátkodobom pohľade nie je viditeľné.

Peknou ukážkou tohto prístupu je príbeh starozákonnej postavy Jozefa, ktorý zažil rôzne krivdy od vlastných bratov. Na konci príbehu sa Jozef stretáva s bratmi, ktorí si uvedomili, akej nespravodlivosti sa dopustili. Jozef im odpúšťa so slovami: „*Vy ste síce snovali proti mne zlo, ale Boh to obrátil na dobro, aby uskutočnil to, čo je dnes, aby zachránil život mnohým ľuďom.*“ (Gn 50,20)

Napriek všetkým úvahám a možným odpoveďiam, je pravdepodobné, že otázka zla zostane navždy zahalená rúskom tajomstva. A možno niekedy je lepšie namiesto otázky kde je Boh sa pýtať kde je človek.

Erik Dujava

<https://blog.postoj.sk/96953/zamyslenie-stvoril-boh-zlo>

Jeden deň ako tisíc rokov

„*To jedno však nech vám nezostáva skryté, milovaní, že jeden deň je u Pána ako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň.*“ (2. List Petra 3,8)

V prvom rade treba povedať, že kontext nemá nič spoločné s dňami stvorenia. Rovnako sa tu nedefinuje deň, pretože text nehovorí „deň je tisíc rokov“. Správne

chápanie teda musí byť odvodené z kontextu – teda čitatelia listu apoštola Petra nemali strácať vieru, pretože Boh je trpezlivý a naplňa svoje zaslúbenia pomaly – a tiež preto, že On, na rozdiel od nás, nie je viazaný časom.

Ďalej text hovorí, že „*jeden deň je niečo ako [alebo ako] tisíc rokov*“ – výraz „niečo ako“ (alebo „ako“) ukazuje, že ide o rečnicky obrat, tzv. podobenstvo, ktoré nás učí, že Boh je mimo čas (pretože je sám Stvoriteľom času). V skutočnosti je tento rečnicky obrat vo svojom pôvodnom zámere tak účinný práve preto, že deň je doslovný a názorne tak kontrastuje s 1000 rokov – pre večného Stvoriteľa času nejaké krátke alebo dlhé časové obdobie rovnako nehrá žiadnu rolu.

Fakt, že pasáž skutočne dáva do protikladu krátke a dlhé obdobie, možno preukázať tým, že Peter cituje Žalm 90,4 (Petrov výrok „nech vám to nezostáva skryté/*jednu vec si uvedomte*“ teda vyzýva čitateľov, aby si na niečo spomenuli, a tým učením je práve táto pasáž). V Žalme čítame: „*Ved' tisíc rokov je v твоjich očiach ako včerajšok, čo sa pomínul, ako čas nočnej stráže.*“

Toto je tak zvaný synonymný paralelizmus, kde dlhé tisícročné obdobie je dané do kontrastu s dvoma krátkymi obdobiami: dňom a nočnou hodinou (pozn. prekl: nočnou hliadkou sa tu rozumie hodinový časový úsek bdenia ponocného, – kráľický prekladajú „nočné bdenia“). Lenže tí, ktorí sa snažia použiť tento verš na učenie, že dni Genezis môžu byť dlhé 1000 rokov, zabudli na tú poslednú časť verša, ktorá je zvýraznená tučne. Ak by totiž boli dôslední, museli by rovnako hovoriť, že nočná hodina tiež znamená 1000 rokov. Lenže sotva si možno predstaviť, že žalmista (v Žalme 63,7) premýšľala na svojej posteli tisíce rokov alebo že jeho oči zostávajú tisíce rokov otvorené (Žalm 119,148).

Bezprostredným kontextom Žalmu je totiž slabosť obyčajného smrteľníka v porovnaní s Bohom. A tento verš to učenie zosilňuje a hovorí, že bez ohľadu na to, aké dlhé je z pohľadu človeka poddaného času nejaké obdobie, z Božej večnej perspektívy je to obyčajné mrknutie oka.

V každom prípade je význam „dňa“ v Genezis 1 definovaný kontextom – hebrejské slovo pre deň, *yôm* יוֹם, sa používa so slovami „večer“ a „ráno“ a dni sú očíslované (prvý deň), druhý deň atď. Kedykoľvek je výraz *yôm* použitý v takom kontexte, je to vždy obvyklý deň, nikdy nie dlhý časový úsek. Význam dní stvorenia ako obvyklých dní potvrdzuje aj Exodus 20,8–11, kde Boh povedal Izraelitom, aby pracovali šesť dní a siedmy deň odpočívali, pretože Boh všetko urobil za šesť dní a siedmy deň odpočíval.

Jonathan Sarfati; z creation.com preložil Jakob Haver

<https://kreacionismus.cz/2-petra-38-jeden-den-je-jako-tisic-let/>